

Jon Fosse

A GITÁROS

– monológ

Középkorú férfi, kopott nagykabátban lassan, ringó léptekkel közeledik. Haja kócos, vizes. Szürke ujjas kesztyűt visel. Egyik kezében ócska gitártokot tart, másik kezével vizes hajába túr.

Hjajj
Végre szárazon
Hideg van
Iszonyú hideg
(*Fel-alá járkal*)
Itt legalább meleg van
Jó meleg
(*Megáll. Leteszi a gitártokot, nekitámaszkodik*)
(*Szünet*)
Itt jó meleg van
(*Körülnéz*)
Nekem persze
tökmindegy
Csak ne legyen túl hideg
Mert nem szeretek
(*Megrázza a fejét*)
fázni
Amúgy
mindegy
nekem már
minden mindegy
Nap nap után
az aluljáróban
gitározom

énekelek
ugyanazokat a dalokat újra és újra
Az emberek meg elmennek mellettem
mindig elmennek mellettem
valaki a városba megy
valaki a városból jön
(*A gitártokra támaszkodik, s mutatja, hogyan vonulnak fel-alá az emberek*)
Felém tartanak
Aztán elmennek mellettem
Mindig elmennek mellettem
Az én aluljárómon
megy végig mind
Elmennek mellettem
Folyton csak jönnek-mennek mialatt én játszom
jönnek felém
aztán távolodnak
Minden áldott nap elmennek mellettem
És van köztük olyan aki
minden áldott nap elmegy mellettem
És én minden áldott nap játszom nekik
ők meg lehajtott fejjel mennek tovább
Mintha szégyenkeznének amiatt
hogy minden áldott nap el kell menniük mel-
lettem
és hogy hallják énekem
ilyenkor télen kénytelenek észrevenni
hogy reszketek a hidegben
akkordról akkordra játszom a dallamot
mindig ugyanazt énekelem
Nap nap után látják hogy ott énekelek
és minden áldott nap ugyanazt énekelem
mialatt ők
újra meg újra
elmennek mellettem
Felém jönnek
Távolodnak
És szégyellik
hogy elmennek mellettem
Mert akik minden nap elmennek mellettem
szinte soha nem adnak pénzt
Csak ha különleges nap van
ünnepnep
vagy ilyesmi
vagy ha berúgnak
adnak pár koronát
Ünnepnapokon
előfordul hogy sok pénzt adnak
De hétköznap csak elmennek mellettem

lehajtott fejjel
Elmennek mellettem szégyenkezve
Lehajtott fejjel mennek el mellettem
én meg csak énekelek
jól ismert dallamot játszom
a gitáromon
Elmennek mellettem szégyenkezve
(*Kérdőn*)
Vajon engem szégyellnek
Vagy magukat szégyellik
Hosszú sorokban
mennek el mellettem minden áldott nap
és hallják énekem
Férfiak
Nők
Gyerekek
Öregek
Mialatt az aluljáróban
gitározom
elmennek mellettem
A lábamnál meg
a gitártok nyitva
Páran pénzt dobnak
bele
De legtöbben nem adnak semmit
Énekelek
Órákon át csak énekelek
Nem mintha olyan sok dalt tudnék
És igazából nem is szeretem a dalokat
egyáltalán nem
És igazából a zenét sem
szeretem
(*Szünet*)
Már nem
Azelőtt persze szerettem a zenét
Akkor semmi mást
nem szerettem annyira mint a zenét
(*Csüggedten nevet*)
De most már a zenét sem szeretem
annyira
Már nem
(*Lelkesen*)
Hisz minden nap énekelek
keresek is rajta
pár koronát
Énekelek
Azoknak énekelek akik meg akarják hallani
(*Felnevet*)
De azoknak is akik nem akarják meghallani

És hálás vagyok
ha valaki ad
egy keveset
Egy kis aprót a zsebéből
Ha valaki a zsebébe nyúl
és kivesz egy kis aprót
a gitártokomba
dobja
hálás vagyok érte
Pénzért énekelek
Ilyen vagyok
(*Rövid szünet*)
Persze másképp is lehetett volna
Hogy itt kötök majd ki
épp ebben a városban
ilyen messze északon
nem hittem volna
De így történt
(*Nevet*)
Egy nő miatt kerültem ide
és egy fiú miatt maradtam itt
(*Nevet, fejét rázza*)
Ennyi az egész
Nincs ebben semmi kivetnivaló
Hisz ennyi az egész
Idejön az ember egy nő miatt
És itt marad egy gyerek miatt
(*Belegondol*)
No meg a félelem miatt
amit nem értek
(*Szünet*)
De olyan fontosnak hangzik
Pedig
Egész csodálatosan hangzik
(*Nevetgél*)
És egy szó sem igaz
az ilyesfajta költeményből
(*Újabb szünet*)
Tehát utcai énekes vagyok
Utcazenész
ahogy mondani szokták
Bár leginkább
Gitárosnak hívnak
Már az anyám is így hívott
Bármit is
értett ezalatt
(*Rövid szünet*)
De az anyám hívott először
Gitárosnak

Mert amikor fiatal voltam állandóan gitároztam
Játszottam iskola előtt
Játszottam iskola után
Egyre csak játszottam
Vajon fejlődtem attól
hogy ennyit gyakoroltam
Egyáltalán nem
(Nevet, elkeseredve csóválja a fejét)
Semmire sem voltam jó
Sokat gitároztam
De jól játszani
sose tanultam meg
Rosszul gitározom
(Rövid szünet)
Mégis játszom folyton csak játszom
kisfiúkorom óta játszom
de senki sem merné azt állítani
hogy jól gitározom
Rosszul gitározom
(Nevet)
És annál is rosszabbul énekelek
A kölykök kiabálnak utánam
Gitáros
zörgetik a vödröt
kiabálják
Takarodj haza
ahonnan jöttél
Menj már
Ezt kiabálják
a kölykök
utánam
És télen még
hógolyóval is
megdobálnak
Engem
Meg a gitáromat
És kiabálnak utánam
Néha még a pénzt is
megpróbálják
elvenni tőlem
(A zsebére üt, csörög benne az aprópénz)
Nem lett belőlem nagy zenész
Saját dalt sem írtam soha
Mások dalait
játszom a gitáron és énekelek
Egy aluljáróban
gitározom
Énekelek ahogy tudok
(Bólint, nevet, felveszi a gitártokot, elindul, las-

san himbáló léptekkel)
Nem nem lett belőlem nagy zenész
A Gitáros vagyok és az is maradok
Egy ember gitárral
Egy ember énekel néhány dalt
(A gitártokot egy bárpultnak támasztja, lehúzza a kesztyűjét, a pultra teszi, szájához emeli a kezét, fújja. Leül egy bárszékre, a pulton egy pohár sör van. Maréknyi aprót vesz elő a kabátzsebéből, a pultra teszi. További pénzérmék után kutat, talál egy párat, azokat is a pultra teszi)
Minden napra jut egypár korona
Ha meleg van és süt a nap
akkor van elég pénz
Borult időben hidegben
kevesebb jut
Ma pedig
borzasztó hideg volt
(Megint az ujjait melegíti, aztán megszámolja az aprót)
Ötven korona
(Tovább számol)
Hatvan
(Tovább számol)
Hetvenöt korona
Nem is olyan rossz
Nem is olyan rossz ilyen hideg napon
Mert ma aztán
tényleg hideg volt
Mégis órákig játszottam
a hideg ellenére
Egy ember harminc koronát adott
Igen ilyen is előfordul
Pedig minden nap
elment mellettem
sok-sok éven át
de soha nem adott semmit
Soha egy fillért sem adott
de ma megállt bámult
nagyra nyílt üres szemekkel nézett engem
Ott voltam mikor elégették a feleségem
mondta
Bólintottam
és énekeltem tovább
egy jól ismert dallamot játszottam a gitáron
Láttam ahogy a feleségemet betolják
a hamvasztóba
mondta
biccentett felém

Egyenesen betolták
mondta és széttárta a karját
(Széttárja karját)
nagy nedves kék szemmel
bámult rám
tekintete elsötétült
Egyenesen a hamvasztóba
mondta
Aztán csak hamu került elő onnan
Semmi más
Semmi más nem maradt a feleségemből
meg az életéből
mondta
és széttárta karját
(Széttárja a karját)
Ennyi
mondta a férfi
És téged meg annyi éve
hallgatlak
Tessék egy pár korona
mondta
és elővette a pénztárcáját
adott harminc koronát
Se többet
se kevesebbet
Harminc koronát
se többet se kevesebbet
Tessék
mondta
és a tokba dobta a pénzt
A dal végére értem
Ma elégettem a feleségem
aztán muszáj volt innom
Egy kicsit be vagyok rúgva
mondta
bólintottam
újabb dalba kezdtem
és láttam ahogy megy tovább az aluljáróm-
ban
annyiszor láttam már így
Hol egyedül
Hol a feleségével
(Belekortyol a sörbe)
Hát ennyi az egész
Ilyen az élet
(Énekelni kezd, visszafogva)
Talán egyszer
a felesége miatt
jött ebbe a városba

És miatta
maradt itt
A felesége elment
hamu lett belőle
Valaha én is
egy nő miatt
jöttem
ebbe a városba
hát ennyi
(Abbahagyja az éneket)
Pedig
(Nem folytatja)
Nem vagyok öregember
Csak majdnem
(Felnevet)
Na igen
Azt hiszem mégis öreg ember vagyok
Már nem fiatal
Semmiképp
És valaha egy nő miatt
jöttem ebbe a városba
Valaha
Most már régen
(Lekászálódik a bárszékről, lehajol, kinyitja a gitártokot, előveszi a gitárt. Visszatül a székre, penget néhány akkordot, halkán énekel)
Egy nő miatt jöttem ide
Valaha régen ebbe a városba
Valaha régen
Jöttem
ebbe a városba
messze északra
Éldegéltünk
ő meg én
Messze északon
És fiúval áldott meg az Isten
A mi Istenünk egy fiút adott
(Abbahagyja a dalt, de tovább pengeti a gitárt, aztán rácsap a húrokra, nevet)
Na igen
Így alakult
Nem érdemes
beszélni róla
Nem
(Elnyújtja)
Nem kell ezen fennakadni
(Szünet. Kezét a pultra teszi, lökdösi a pénzérméket)
Hát mára is

jutott néhány korona
Pedig milyen hideg nap volt
Nem olyan nagyon sok pénz ez
De nekem elég
(A pénzt piszkálja, aztán penget egy akkordot, majd megint a húrokra csap)
Úgy van jól minden ahogy van
És ideje van mindennek
ahogy mondja
az a Prédikátor
a Bibliában
(Bólint)
Igen ennyi az egész
(Szünet)
Ideje van
mindennek
Ideje van
Az együttlétnek
A magánynak
Az életnek
Az elmúlásnak
(Rövid szünet)
Egyszer abba kell hagyni nem
Nem tarthat minden örökké
El kell kezdeni
És abba kell hagyni
(Megint a pénzt lökdösi)
Huszonöt a sörre
(Felemeli a poharat, iszik, beletúr a hajába, fejét rázza, leszámol huszonöt koronát, befelé tolja a pénzt, a maradékot a pult széléről a saját markába csúsztatja, és zsebre teszi. Iszik még egy kicsit)
Egész jó pénz jött ma össze
a hideg ellenére
De nagyon fáztam
Ma iszonyú hideg volt
(Feláll, járkál, viszi magával a gitárt)
Hideg a tél annak
aki kint zenél
Ezen a kis pénzen élek
amit a játékkal keresek
Akármilyen hideg van
nekem játszanom kell
Így is kevés
Mindenképp játszanom kell
De
(Hirtelen felnéz, mintha eszébe jutna valami. Áll, felfelé néz, mintha megvilágosodna)
Igen

Hát ennyi
Ideje van mindennek
(Hirtelen elhallgat. Elmosolyodik, felemeli a gitárt, megpengeti, énekelni kezd, vidáman)
Egy nő miatt jöttem ide
Távoli országból jöttem ahol más nyelven beszélnek
Egy fiú miatt maradtam itt
(Abbahagyja, rövid szünet, tovább énekel, de már nem kíséri gitáron a dalt)
Egy fiú miatt aki más nyelven beszél
Hallom hogy közeledik
majd távolodik tőlem a zene
A fiamért maradtam
Itt élek zenélek remélek
Minden áldott nap kiállok zenélni
Eljátszom a legrégebb dalom
Egy pár koronaért adom
Régi viskóban lakom
Ez a legkisebb bajom
Egy pár koronaért adom a dalom
Csak ennyi a dolgom
(Elhallgat. Fel-alá járkál, kezében a gitárral, halkán nevetgél)
Nem vittem sokra
Nem lett belőlem más
csak ami lett
Olyan sokra vihettem volna
De végül
nem lett belőlem más
csak ami lett
(A bárpulthoz megy, sört iszik. Tovább járkál, hirtelen felemeli a gitárt, mintha játszani akarna, de meggondolja magát)
Nem nem akarok többet játszani
Túl sokszor pengetem végig
ugyanazokat a dallamokat
(A gitárt nézi, fejét rázza)
Nem
Nem nem
És akkor meg mi van
(Magát utánozza)
Akkor meg mi van
Akkor meg mi van
(Énekelni kezd)
Minden marad olyan amilyen
Történjen aminek történni kell
Nem érdemes beszélni róla
Bennem sincs semmi érdekes

Az vagyok akinek látszom
Néhány kopott ruha
Fáradt arc
Vékony ősz haj
Fáradtság
Ez látszik leginkább rajtam
Fáradt vagyok
Az vagyok akinek látszom
(Abbahagyja az éneket. Szünet. Beszél)
Semmi sem az enyém
Csak néhány ruha
A gitár
És némi bátorság
ha nem is túl nagy
ahhoz elég hogy énekeljek
azoknak akik hallani akarják
(Rövid szünet, mosolyogva hozzát teszi)
de azoknak is akik nem akarják hallani
(Megint énekel)
Csak az vagyok akinek látszom
Tudok egy pár dalt
De igazából nem sokat
A legtöbbet már elfelejtettem
Az vagyok akinek látszom
Az vagyok akinek látszom
Lassú mozdulatok
Eső szél
És a kétségbeesés
Csak egy
(Rövid szünet)
szép szó
(Rövid szünet. Megint énekel)
Egy régi dal vagyok talán
egy el nem énekelt régi dal
Élek kétségbeesetten
amerre járok énekelek
a kelő napról
a fáradt napról
a legnagyobb örömről
a legkisebb gondról
A bánatról szól a dalom
A rám köszönő napról
(Abbahagyja az éneket. Beszél)
s amikor más dalába
temetem magam
Egyszer végre fellélegezhetek
Eléneklek saját életem
Mindenki hallja majd a dalt
Én meg a többiek és te is

(Leül a sarokba, ölében a gitár, egy darabig ülve marad. Később feláll, járkál, a bárpulthoz megy, a pulthoz támasztja a gitárt, leveszi a kabátját, csörög a sok apró, a kabátot a bárpult fölé akasztja, megint járkál)
Ennyi az egész
(Rövid szünet, bólogat)
Hisz ideje van mindennek
Ahogy a Biblia mondja
a Prédikátor
a Bibliában
Ideje van mindennek
Egy ember
Egy dal
(Felveszi a gitárt, a húrok közé csap, aztán elkezd lazítani az egyik húrt, közben pengeti, majd egészen kilazítva megpendíti, a húr a gitárhoz csapódik)
Nem maradhatok itt
Nem maradhatok
az aluljáróban
hogy régi dalokat énekeljek
Éveken át
Idejöttem
(Belegondol)
Igen
már nagyon régen volt
Egy másik országból jöttem
És itt maradtam
Egy nővel éltem
De aztán
(Nevet)
elhagyott
(Megint nevet, fejét csóválja)
Fiunk született
Volt egy kis házunk
az erdő szélén
a fjord mellett
De aztán elhagyott
(Fejét rázza, nevet)
Elhagyott
(Énekel, a laza húr ellenére is próbál gitározni)
Elhagyott
Azt mondta folyvást csak
gitározom
hogy nem lesz belőlem
semmi
Csak gitározom
Nem keresek

elég pénzt sem
(*Abbahagyja. Szünet. Beszél*)
Tanítónő
(*Magyarázva*)
Festő akart lenni
de senkinek nem kellettek
a képei
ezért lett belőle tanítónő
Nem keresett sokat
Épphogy
meg lehetett élni belőle
(*Énekelve, karcosan*)
Megélni belőle
Megélni
Minden nap dolgozott
Minden nap munkából jött
Otthon maradtam
a fiunkkal
Gitároztam
Elment
Megjött
Elment
Megjött
Minden nap dolgozott
és munkából jött haza
hozzám a gitárhoz
és a fiunkhoz
(*Beszél megint, magyaráz*)
Már nem festett több képet
Nem mintha olyan sokat számított volna
(*Nevet*)
Nem szép tőlem hogy ezt mondom
De nem voltak igazán jó
képek
Festett
Képeket festett
A végzettsége is megvolt hozzá
olyan mint a többinek
itt fent északon
Azért jó festmények voltak
(*Fejét rázza*)
Elég jók
De nem túl jók
Csak jó festmények voltak
Csak a művészethez
nem volt közük
(*Rövid szünet*)
És ezt igazából

senki sem állította
(*Kuncog. Szünet. A meglazult húrt teljesen ki-
húzza, a húr a gitár nyakáról leválva lóg lefelé*)
Sikertelen művész volt
(*Helyesbít*)
most is az
Így van
Az ilyenekre is
szükség van
(*Kérdőn*)
Ahhoz hogy az egyiknek sikerülhessen
a másinak nem sikerülhet
Ennek így kell lennie
Talán
Talán így kell lennie
(*Énekelni kezd, gitározik, annak ellenére, hogy az
egyik húr hiányzik*)
Így kell lennie
ahhoz hogy valami az egyiknek sikerüljön
a másinak is próbálkoznia kell
anélkül hogy sikerülne neki
Sikertelen művész volt
Egy nap azt mondta menjek el
Pénzért adom a dalaim
Magányos ember vagyok
egyedül élek a gitárommal
(*Abbahagyja a dalt*)
De egy nap abba kell hagyni
Én szívesen abbahagyom
(*A gitárt nézi, nevet*)
Inkább
(*Elhallgat*)
Mit is akarok
inkább
Ha tudnám én azt
Biztos inkább
(*Egy másik húrt kezd lazítani. Bizalmaskodva*)
És azt hiszem a fiam szégyelli
hogy ilyen apja van
Gondold csak meg
milyen apa az aki az aluljáróban
gitározik
(*Még jobban kilazítja a húrt, így pengeti*)
Hát akkor abbahagyom
(*A húrt leszedi a gitárnyakról, már két húr lóg
a hangszerről*)
Feladom
Megtettem amit lehet
értelme nem volt

Most szépen feladom
(A gitárt nézi, énekelni kezd, hozzá a megmaradt négy húron játszik)
Most végre feladom
Soha nem kellett volna
ebbe az országba jönnöm
messzi északra
De idejöttem
Fiam született
Itt maradtam
A fiam meg annyit
szégyenkezik miattam
(Abbahagyja. Fejét rázza, nevet, beszél)
Sikertelen ember vagyok
Épp ez az
(Leteszi a gitárt. Pár lépést hátrál, nézi a hangszert. Megint odamegy a gitárhoz, felveszi, rácsap a húrokra, aztán lazítani kezd az egyik húrt, megint rácsap a húrokra, aztán teljesen kilazítja a húrt, ez a húr is leválik a hangszerről. Egy másik húr után nyúl, tépi-tépi, amíg a húr el nem szakad. Nevet. Leteszi a gitárt a bárpultra, leül a székre, felemeli a poharat, iszik. Fejét a kezére támasztja. Így marad. Felnéz. Vigasztalón)
Majd megoldódik
Nem muszáj itt maradnom
ebben a városban
ilyen messze északon
(Szünet)
Majd csak megsegít
az Isten
(Nebet, feláll, elindul, fel-alá járkal. Énekelni kezd.)
Minden reményem
Istennél az égben
Ha ő nem néz le rám
Akkor én már
(Félbehagyja, rövid hallgatás után folytatja)
Van az égben
egy nagy vár
csillog akár a nap
Ott a gazdag és a szegény
(Abbahagyja, kitör belőle a nevetés)
Szép
Nem is rossz
Egész jó
Vagy
Jó viszonyban vagyok az Én Istenemmel
Vagy nem is

Vagy mégis
Szerintem egész jó viszonyban vagyunk
Mi Atyánk és én
Nem is tudom
(Szünet. Bizalmasan)
Sokat imádkozom a Mi Atyánkhoz
És hiszem hogy a kegyelmében élek
(Szünet)
Miközben énekelek
úgy hiszem
közel vagyok a Mi Atyánkhoz
(Nebet)
Így van
Azt hiszem elég jó viszonyban vagyok
a Mi Atyánkkal
(Odamegy a bárpulthoz, beleiszik a sörbe. Dohányzacskót vesz elő a zsebéből, cigarettát sodor, meggyújtja)
Hát tovább megyek
Nincs más hátra
(Visszaül a székre, cigarettázik)
Nincs más hátra
(A gitárt nézi)
Eleget próbáltam már
(Elnyomja a cigarettát, feláll, elindul. Megáll, a cipőjét nézi)
Ja ja
Ennyi
Ami sok az sok
Ahogy mondani szokták
(Sóhajt. Szünet. Járkál fel-alá, énekel)
Sok országban jártam a világban
állandóságra vágytam
Mások nyomában jártam
sok helyütt a világban
Társaságra és békére vágytam
sok helyütt a világban
Barátságot
nyugalmat akartam
sok helyütt a világban
Fáradt vagyok
ismeretlen helyekre vágyom
Ahol végre megpihenhet a szívem
és élhetem az életem
A saját lábamon állok
A saját dalom dalolom
Kitárom az ablakom
Meglátom a bánatom
Meglátom a bánatod

Látom hogy innen elmegyünk
Ismeretlen városba költözünk
Látom hogy
egy örök városba érünk
*(Abbahagyja az éneket. Szégyenkezve körülnéz.
Szünet. Megint énekel)*
Beteljesületlen ígéret vagyok
a jobb élet reménye
Sikertelen ötlet vagyok
furcsa dallal telve
Ember voltam
gitáron játszottam
reszkető éjszakákon át
Ember vagyok
s amim maradt
említésre sem méltó
Mentem elestem
Felálltam láttam
Nemsokára elmegyek
Máshová megyek
ahol nincs szükség a pénzre
Istenhez fohászkodom
S tudom örök békéjébe fogad
(Nevet, fejét rázza. Tovább énekel)
Kérlek Istenem
vedd a kezem
vezess kapudhoz
Kérlek
Istenem
Őrizz meg kegyelmedben
őrizz meg engem
nehezen szabadon
hatalmas titkodban
Őrizz meg
mint egykor
teli tégelyt
engem
Hadd váljak semmivé
hadd váljak dallá
Hadd legyek titkos jel
mit az emberek értenek
Hadd legyek
angyalok ajkán
csillagok zenéje
Hadd pihenjek most meg
hadd lássam viszont régi barátom
elpusztult kutyám
hadd nézzek úgy körbe
hogy látni semmit se lássak

(Abbahagyja a dalt, csüggedten rázza a fejét)
(Ironikusan)
Semmi sem látszik
csak a kék ég
szüless és halj meg mielőbb
*(Belekortyol a sörbe, felveszi a gitárt, kilazítja
a maradék két húrt is, visszateszi a gitárt a pultra,
felhúzza a kesztyűt, felveszi a gitártokot, mászkál)*
Ennyi az egész
(Énekelni kezd)
Nincs mit vesztenem
Nincs mit nyernem
Semmim nem maradt
ami a jövőt jelenthetné
A magam éjszakája vagyok
Mint az a nyelv
mit senki nem ért
(Abbahagyja a dalt, fejét rázza)
Hogy lehet így beszélni
Olyan nyelven
amit senki nem ért
(Csalódottan)
És ugyan miért kellene
másnak érteni
ezt a nyelvet
ha a nyelv én magam vagyok
(Sóhajt)
Nem
Mindegy az
Semmi
(Félbeszakítja magát)
De a pénz
Ma kerestem némi pénzt
(Zsebre teszi a kezét, a pénzt csörgeti)
Ahhoz képest hogy felnőtt ember vagyok
mégsem eleget
Csak néhány koronát
Egy kis aprót
*(Maroknyi aprópénzt vesz elő. Pár darabot a föld-
re ejt)*
Egy kis aprót
sörre sem elég
Csak ennivalóra
(Tovább szórja a pénzérméket a földre)
De nem is lehet
*(Letérdel, felszedi az aprót, visszateszi a zsebébe.
Felnéz)*
Így kellett lennie
Másképp nem történhetett volna



(Mosolyog)
 De nyilván a magamfajta
 Isten országába jut
 (Nevet, fejét rázza)
 Azt meghiszem
 Nem azok akiket itt nagyra tartanak
 Hanem a magamfajták
 Vagy igen
 Vagy mégsem
 (Megint nevet, fejét rázza, feláll, mászkál. Énekel)
 Folyton rovom
 városok utcáit
 Látom ahogy jönnek-mennek az emberek
 Végig az aluljárómon
 Újra meg újra
 Jönnek-mennek
 Néznek
 Sosem állnak meg
 Mennek a maguk útján
 Jönnek-mennek
 Sosem állnak meg
 Az emberek
 (Félbehagyja, már nem énekel)
 Az emberek
 (Körülnéz, leül a sarokba, lába közé fogja a gitár-
 tokot. Szünet. Nézi a tokot)
 Ezzel meg mihez kezdjek
 Gitárom már nincsen
 tokra sem lesz szükségem
 (Szünet)
 Azért elég szép tok
 Szép régi tok

Talán mégis
 (Feláll, a tokot a falhoz támasztja)
 De nincs már rá szükségem
 (Mászkál)
 Hát mihez kezdjek a tokkal
 Ha már nincs gitárom
 (Nevet)
 Ideje van mindennek
 A gitártoknak is
 Igen igen

*Elindul, lassan, himbáló léptekkel, észrevesz egy
 pénzérmét a földön, letérdel, felveszi a pénzt,
 zsebre teszi. Feláll, észreveszi, hogy maradt egy
 kis sör a pohárban, odamegy a pulthoz, kiissza a
 poharat. Előhúzza a dohányzacskót a hátsó zse-
 béből, sodor magának egy cigarettát, meggyújtja,
 majd lassan kimegy. Függyöny*

DOMSA Zsófi fordítása

Copyright © 1997, Jon Fosse és a Det Norske Samlaget
 Megjelent a Rowohlt Verlag GmbH, Reinbek by Hamburg engedé-
 lyével

Jon Fosse (1959) számos díjjal kitüntetett nynorsk (újnorvég) nyelvű író, költő és drámaíró. Színdarabjait több mint harminc nyelvre fordították le. Műveiben a cselekménynél fontosabb szerepet kap a nyelv zeneisége, rit-
 musa, az ismétlődő nyelvi elemek variációi által teremtett árnyalatok. Pró-
 zájából és színműveiből hiányzik a részletező valóságbrázolás, általában
 kevés, vagy, ahogy *A gitáros* esetében, egyetlen szereplő intenzív lelkiáll-
 pota bontakozik ki előttünk. Számos regénye és színműve jelent már meg
 magyar fordításban. Darabjainak nemzetközi népszerűsége miatt lpsenhez
 szokták hasonlítani, habár írásmódja inkább az abszurd drámához köthető.
 2015-ben elnyerte az Északi Tanács Irodalmi nagydíját.